

Kommer Skibet fra et af Justitsministeriet for smittet erklæret Sted, havs der Hjemmel til at gøre Ansvar gældende mod saadanne Personer i §§ 4 og 17 i Lov Nr. 39 af 16. Marts 1900, jvf. §§ 14 og 27 i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 104 af 14. Maj 1900 sammenholdt med § 44. Kommer Skibet derimod fra et ikke som smittet erklæret Sted, er der vel i Lov af 2. Juli 1880 § 1, jvf. Bekendtgørelse af 14. Maj 1900 § 1, truffet Bestemmelse om, at ingen anden Person end Skibets Fører maa landsættes; men til at straffe Overtrædelse af dette Forbud findes der kun Hjemmel for Skibsførerens Vedkommende.

Det maa imidlertid erkendes, at en saadan Ordning af Ansvar er ganske upraktisk og ubillig, naar henses til, at Skibsføreren kan være en fremmed og maaske ikke mere vender tilbage hertil, medens de Personer, hvis Samkvem med Skibet det gælder om at hindre, fornemmelig ere Skibsprovianteringshandlere og Agenter for andre Næringsdrivende, der overfor hvert fremmed Skib, der indkommer i vedkommende Havn, benytte denne Trafik. Hertil kommer, at Skibsføreren kun ved større Skibe altid kan hindre slige Personer i at komme om Bord, f. Eks. ved at hejse Falderebet. Hvor det derimod drejer sig om mindre Skibe, der kunne bordes fra almindelig Baad, vil han ofte være ude af Stand til at hindre uvedkommende Personer saavel i at gaa om Bord i Skibet som i atter at forlade dette i Søen.

I Henhold til disse Betragtninger maa Justitsministeriet anse det for nødvendigt, at der tilvejebringes Straffebestemmelser overfor de Personer selv, der have Samkvem med udenrigs fra kommende Skibe i Søen, inden disse have opnaaet Praktika.

Strafansvaret bør selvfølgelig først og fremmest knyttet til den Handling at forlade Skibet inden det nævnte Tidspunkt, og i saa Henseende findes der ikke Anledning til at sondre mellem Passagerer, Mandskab og andre, der opholde sig paa Skibet, idet Strafansvar findes at burde paalægges samtlige disse Personer, naar de forlade Skibet inden det paagældende Tidspunkt. Endvidere har man knyttet Strafansvar til den Handling at gaa om Bord i Skibet inden Erhvervelsen af Praktika, da Ministeriet for Handel og Søfart har erklæret, at der for de kommercielle Interessers Vedkommende intet er til Hinder derfor, og da en saadan Ordning fra et sanitært Synspunkt er den mest betryggende.

Løvrigt er Paragraffen noget omredigeret for at give den mere Klarhed.

Det bemærkes, at nærværende Forslags Ophøjelse til Lov ikke vil hindre det i paakommende Tilfælde nødvendige Samkvem med andre fra Land kommende Fartøjer, f. Eks. ved paakrævet Kul-, Vand- eller Proviantforsyning, naar ingen Omboardsætning af Personer finder Sted, hverken i det paagældende Skib fra noget af de nævnte Fartøjer eller omvendt.

Sluttelig tilføjes, at Justitsministeriet i Lov af 2. Juli 1880 § 3, jfr. Ministeriets Bekendtgørelse af 14. Maj 1900 § 3, vil have den fornødne Bemyndigelse til at tilstaa de Lempelser ogsaa i de ny foreslaaede Bestemmelser i Lovens § 1, som efter Forholdene findes hensigtsmæssige og tilraadelige, f. Eks. at tilstede danske Fiskere uhindret paa Soterritoriet at gaa ombord i de i Paragrafen ommeldte Fartøjer fra Nabolandene, for med disse at sejle til en dansk Havn.